

Universitätsbibliothek Paderborn

Reverendissimi Ac Illustrissimi D.D. Antonii Godeau Episcopi Venciensis Viri Celeberrimi Theologia Moralis

Ex Purissimis Sacrae Scripturae, Patrum Ac Conciliorum Fontibus Derivata,
Notis Theologicis Illustrata, Duasque In Partes Divisa

Complectens Tractatus I. De quarto, quinto, & sexto decalogi Præcepto II.
De septimo decalogi Præcepto. III. De octavo decalogi Præcepto. IV. De
Ecclesiae Præceptis. V. De Sacramentis in genere & quibusdam in specie.
VI. De Pœnitentia. VII. De Matrimonio

Godeau, Antoine

Augustae Vindelicorum, 1774

Caput VII. Famam restituere detractores tenentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53587)

CAPUT VII.

Famam restituere detractores tenentur.

Detractor, qui alterius famam revera læsit, hanc reparare tenetur. Si vero alter jam esset vitii suis infamis, aut si detrahenti nemo credidit, tunc detractor ad famam reparandam non tenetur. Cum autem postrema hæc circumstantia res sit valde incerta, fatius est læsum alterius honorem reparare.

Secundo Judices, testes, accusatores, qui vere alterius crimen in judicio manifestarunt, ad famæ restitutionem non tenentur.

Tertio si persona læsa famam alio modo perfecte jam recuperavit, veluti si detractor mendacii sit convictus; vel si læsa persona illius aliquo opere calumniam quamlibet destruxit, detractor a restituendi onere liberatur.

Quarto si calumniam passus detractori gratis, aut ob acceptam pecuniam ignovit, detractor a restitutionis onere liber erit. Quamvis autem detractoribus ignoscere valde pium opus sit; tamen si persona læsa esset in dignitate constituta, cui proinde necessarium esset bonum nomen tueri; aut si ex injuriæ condonatione tertii fama læderetur; tunc non liceret honoris reparationem recusare, ne propria infamia bono publico, vel alteri noceret.

Si quis alium falso de crimine accusavit, oportet ut detractor læsum honorem coram illis repararet, quibus præsentibus calumniam protulit,

lit, & fateatur se mentitum fuisse. Si falsum crimen non narravit, sed occultum prodidit, non dicat se esse mentitum; sed illum, qui calumniatus est, coram aliis laudet, læsumque honorem meliori, quo potest, modo restituat. Sed si alia via occultum crimen innotesceret, non teneretur detractor læsum honorem reparare; attamen si damnum aliud ex detractoris narratione alteri obvenisset, teneretur ipse hoc damnum resarcire.

Qui de vero crimine in iudicio accusatus, crimen illud negat, suumque accusatorem mentem, ac improbum vocat: debet accusatus accusatoris famam reparare, si crimen iste non probet; si vero illud probet, ad famæ reparationem accusatus non teneretur.

Qui alienam famam læsit, & alterum calumniatus est, debet alterius famam etiam cum proprii honoris jactura reparare; quemadmodum qui aliena rapuit, debet etiam cum bonorum suorum jactura restituere.

Attamen si vilem, ac plebeam personam nobilis quispiam, & in dignitate constitutus famavit, non teneretur hic tam exacte famam restituere: sufficit interdum, ut læsum alterius honorem pecuniæ largitione reparet.

Si quis calumniam passus vitæ discrimen propterea subiret, oporteret, ut calumniator suum mendacium fateretur, & vitæ etiam propriæ periculo proximi vitam servaret: quod contra dicat Dicastillus. Si vero Nicolaus

Monitorii obligatio & extensio &c. 311

empli gratia Petrum occidisset, Judex autem Claudium tamquam reum damnaret; non teneretur Nicolaus se homicidii reum coram iudice fateri, ipse siquidem Claudium non est calumniatus.

Si duo se invicem diffamarint, non semper alterius alter famam tenetur reparare, si uterque hanc reparationem facere recuset. Sed si hic alteri reparationem facere est paratus, idem & alter prestare debet.

CAPUT VIII.

Monitorii obligatio & extensio declaratur.

Monitorium pro revelatione generaliter loquendo omnes illos obligat, qui sub mortali peccato revelare tenentur, sive ex rei natura hæc obligatio oriatur, ut alterius impediatur damnum, aut procuretur utilitas; sive ex Superioris jussu, quo non jubente non teneretur subditus revelare. Contra vero quotiescumque non revelans mortale peccatum non committit, excommunicationem pariter non incurrit.

Nemo criminis penitus occulti, quod ipse solus novit, auctorem revelare tenetur, nisi de publico Ecclesiæ & Reipublicæ bono agatur, præsertim si crimen adhuc patrandum sit, ut impediatur. Quod si alicujus tantum famæ læsio, aut damnum metuitur, quando debitor tenetur restituere, &, quamvis monitus, id facere negligit; qui rem, etsi secretam, norunt, revela-